

z chwilą wejścia w życie prawa o stowarzyszeniach ustaje właściwość dotychczasowych sądów rejestrowych w zakresie wpisywania do rejestru sądowego stowarzyszeń nowopowstających oraz zmian statutów stowarzyszeń istniejących.

Sądy te natomiast zachowują w dalszym ciągu swoją właściwość w zakresie przechowywania istniejących rejestrów, dokonywania w nich wszelkich innych wpisów, przewidzianych przepisami prawa o stowarzyszeniach, tudzież — wydawania odpisów, wyciągów i okazywania rejestrów.

Celem zmiany statutu stowarzyszenia, wciągniętego do rejestru sądowego, musi być ono zarejestrowane ponownie według przepisów prawa o stowarzyszeniach i przez władze w tem prawie przewidziane. Po zarejestrowaniu takiego stowarzyszenia władza rejestracyjna zawiadamia o tem dotychczasowy sąd rejestrowy, który na podstawie tego zawiadomienia skreśla stowarzyszenie ze swego rejestru.

Sądy rejestrowe będą udzielać władzom właściwym według prawa o stowarzyszeniach potrzebnych im danych z prowadzonego przez siebie rejestru i odpowiednich akt.

§ 5. Sprawy z zakresu działania prawa o stowarzyszeniach, niezakończone w I instancji, mają być załatwione na podstawie przepisów tego prawa i przez władze w niem przewidziane.

W tym celu władze administracji ogólnej, w których załatwieniu sprawy te znajdują się, wezwą strony do odpowiedniego uzupełnienia ich podań i stosownie do wyniku takiego uzupełnienia skierują akta do władz właściwych według przepisów prawa o stowarzyszeniach.

Sprawy o rejestrację, niezłatwione w I instancji przez sądy rejestrowe, sądy te niezwłocznie przekażą władzom rejestracyjnym, właściwym w myśl prawa o stowarzyszeniach. Władze te z nadesłanymi sprawami postąpią stosownie do postanowienia ust. 2 niniejszego paragrafu.

§ 6. Sprawy, będące w toku załatwienia w instancji II (odwoławczej) mają być załatwione na podstawie przepisów dotychczasowych.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze nie ogranicza praw, przyznanych stowarzyszeniom na podstawie Polsko-Niemieckiej Konwencji Górno-Śląskiej, zawartej w Genewie dnia 15 maja 1922 r.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1933 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

965.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 grudnia 1932 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1932 r. o koncesjonowanej sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 8, 10 i 17 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy” (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 240) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1932 r. o koncesjonowanej sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 266) wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 2 § 9 otrzymuje następujące brzmienie:
„Hurtownie rejonowe będą miały wyznaczone bądź odrębne dla każdej, bądź wspólne dla dwóch lub więcej hurtowni rejonu sprzedaży; w przypadkach wyznaczenia dla hurtowni wspólnego rejonu, przedsiębiorstwa detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych, znajdujące się w ustanowionym dla danych hurtowni wspólnym rejonie, mogą zaopatrywać się w wyroby tytoniowe w dowolnej hurtowni wspólnego rejonu”.

b) skreśla się ustęp końcowy § 9 oraz ustęp przedostatni § 10,

c) w § 16 skreśla się ustęp końcowy,

d) § 21 otrzymuje następujące brzmienie:

„W razie zmiany cen wyrobów tytoniowych, różnica cen w stosunku do zapasu wyrobów tytoniowych, posiadanego przez hurtowników, koncesjonariuszów sklepów samoistnych oraz koncesjonariuszów przedsiębiorstw detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych, posiadających zezwolenia na odprzedaż tych wyrobów innym detalistom, obliczona przy uwzględnieniu rabatu, przysługującego koncesjonariuszowi, podlega wyrównaniu bądź na rzecz koncesjonariuszów, bądź też na rzecz przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy”, zależnie od tego, czy cena danych wyrobów tytoniowych została obniżona, czy podwyższona.

Postanowienia ustępu poprzedniego mają zastosowanie tylko w stosunku do zapasu wyrobów tytoniowych, posiadanego przez koncesjonariuszów, o których mowa w tym ustępie, w granicach zapasu określonego przez Dyрекcję Polskiego Monopoli Tytoniowego w myśl § 19 p. c).

Zmiany cen wyrobów tytoniowych, o ile chodzi o innych koncesjonariuszów, aniżeli wymienionych w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu, nie powodują w stosunku do wyrobów pobranych przed zmianą cen, ani obowiązku dopłat ze strony koncesjonariuszów na rzecz Polskiego Monopoli Tytoniowego, jeżeli ceny zostały podwyższone, ani bonifikaty na rzecz koncesjonariuszów różnicy cen, jeżeli ceny zostały niższe, choćby pobrane przed zmianą ceny wyroby nie zostały jeszcze przez koncesjonariuszów sprzedane.”

e) skreśla się ustęp 2 § 25,

f) w § 30 dodaje się punkt f) o następującym brzmieniu:

„jeżeli koncesjonariusze uchylają się od przewidzianego w § 21 obowiązku wyrównania na rzecz Polskiego Monopolu Tytoniowego różnicy cen od posiadanych zapasów wyrobów tytoniowych w przypadkach, gdy ceny zostały podwyższone.”

g) § 31 otrzymuje następujące brzmienie:

„Cofnięcie koncesji za co najmniej trzymiesięcznym wypowiedzeniem może nastąpić po przynajmniej dwukrotnym stwierdzeniu w ciągu roku kalendarzowego przez władzę powołaną do cofania koncesji, iż koncesjonariusz naruszył obowiązki, wynikające z postanowień punktów a), c), d), e), f), g), h) lub j) § 19.”

h) § 32 otrzymuje następujące brzmienie:

„Koncesje na hurtową sprzedaż wyrobów tytoniowych mogą być cofane za jednorocznym wypowiedzeniem w następujących przypadkach:

- a) w razie przeprowadzania zmian w organizacji hurtowych sprzedaży wyrobów tytoniowych, polegających na skasowaniu hurtowni lub zmniejszeniu ich liczby w danej miejscowości lub rejonie, bądź na przejęciu hurtowej sprzedaży wyrobów tytoniowych w danej miejscowości lub rejonie przez sam Polski Monopol Tytoniowy, względnie jeden z jego zakładów, bądź też na zmianie rejonu danej hurtowni.

Cofnięcie koncesji z powodu zmiany rejonu może być zarządzane pomimo możliwości przeprowadzenia takiej zmiany na zasadzie postanowień § 10.

- b) jeżeli hurtowa sprzedaż wyrobów tytoniowych może być oddana innemu koncesjonariuszowi na korzystniejszych od dotychczasowych warunkach dla przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy”.

Cofnięcie koncesji w tym przypadku może być zarządzane pomimo możliwości obniżenia dotychczasowemu koncesjonariuszowi przyznanego mu rabatu (§ 16).”

k) § 33 skreśla się,

l) § 42 otrzymuje następujące brzmienie:

„Niezależnie od innych przepisów Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego może w czasie do 28 lutego 1933 r. cofnąć bez wypowiedzenia każdą koncesję na hurtową sprzedaż wyrobów tytoniowych w razie zajścia jednego z następujących warunków:

- 1) w przypadkach przewidzianych w § 31,
- 2) w przypadkach przewidzianych w p. a) § 32, jeżeli zmiany w organizacji hurtowych sprzedaży wyrobów tytoniowych, wymienione w tym punkcie, nastąpiły lub będą przeprowadzane w czasie od dnia 1 kwietnia 1932 r.,

3) w przypadkach przewidzianych w p. b) § 32.

Koncesjonariuszowi, któremu cofnięto koncesję na podstawie postanowień niniejszego paragrafu, należy wyznaczyć jednomiesięczny termin do zlikwidowania hurtowni, z prawem prowadzenia przez ten czas sprzedaży wyrobów tytoniowych.”

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*